

MOSSÈN FRANCESC PARDO

Avui hem entrevistat el nou mossèn de la Parròquia de Sant Esteve de Granollers, que com veureu tot seguit és un gran afeccionat als castells i un molt bon amic dels Xics.

EL MÓN DE L'ESGLÉSIA

Quan va decidir fer-se capellà?

Bé, l'orientació ja em ve de jove. Pensava que era una de les possibilitats de la meua vida. Però decidir-ho, potser ho vaig fer quan tenia 21 o 22 anys. Tot i que ja era al seminari sempre hi havia el dubte de saber si era allò el que realment podia fer. De fet no ho saps mai fins que el bisbe et crida per ordenar-te.

La seva estada al seminari, com va ser, en té algun record especial?

El temps al seminari reflectia tota la problemàtica que es vivia a nivell de l'església, una època de canvi molt accentuat després del Concili Vaticà II. També es vivia molt la situació política de la dictadura, tot el naixement de la clandestinitat, dels grups polítics. Era un lloc on ressonava molt tota la problemàtica de l'església, de les parròquies i de la societat.

No érem gaires; va ser una època en què molts capellans ordenats no estaven al seminari, i els capellans joves es van secularitzar, van deixar de ser capellans.

Ens pot explicar alguna anècdota?

Anècdotes moltes, des d'organitzar sessions de cinema a la nit fins acollir grups polítics que es reunien clandestinament i nosaltres en muntàvem la seguretat perquè els superiors no ho sabessin.

Quin dels valors essencials del cristianisme ressaltaria per la seva importància?

L'amor, és a dir, acollir l'amor de Déu i sentir-te estimat per Déu. Un cop estàs en pau projectar aquest amor vers els altres.

Quines tasques ha de realitzar un mossèn?

Depèn de la responsabilitat que tingui. Sobretot, en el nostre cas, reflectir la figura de Jesús Bon Pastor en el sentit que es preocupa d'un grup de cristians, que són la comunitat parroquial amb la responsabilitat que es celebri la fe, es visqui la fe, s'ofereixi la fe. I també que aquesta fe es tradueixi en una estimació concreta.

Quina tasca li agrada més i quina menys?

En principi has de parlar amb molta gent, es-

En Francesc preparat per respondre a les preguntes.

Mossèn Francesc Pardo és des d'aquest estiu el nou capellà de la Parròquia de Sant Esteve de Granollers. Mossèn Francesc va néixer el 26 de juny de 1946 a Torrelles de Foix, un petit poblet de la comarca de l'Alt Penedès. Té un germà i una germana, i un altre germà que va morir als 18 anys. Mossèn Pardo va estudiar Batxillerat i després va anar al Seminari de Barcelona i a la Facultat de Teologia de Catalunya.

coltar moltes persones, obrir les portes, donar claus...

M'agraden les celebracions, estar amb els grups, escoltar les problemàtiques de les persones i, a partir d'aquí, descobrir quines necessitats tenen i intentar veure com es pot viure des de la fe i com ajudar. En resum, m'agrada tot el que sigui atendre les persones, la formació. No podria dir que no hi ha coses que no m'agradin, perquè has de fer cada dia el que se't presenta.

Quina ha sigut la seva trajectòria dins del món de l'església?

En l'etapa diaconal estava a Vilafranca del Penedès on em van ordenar de diaca. Després em van ordenar capellà, el 30 de maig farà 25 anys, i em vaig quedar de vicari a Vilafranca. També vaig ser conseqüent del Moviment de Joves de Comarques, l'actual JARC. Després de Vilafranca em van portar a Sant Sadurn d'Anoia on des del 1980 fins el 1997 vaig fer de rector i d'arxiprest d'aquell arxiprestat i durant tres anys vaig ser vicari episcopal, que és el delegat del bisbe per la zona del Penedès, Anoia i Garraf. L'any 1993 em van fer director del Centre d'Estudis Pastoral amb seu a Barcelona, del qual acabo els 5 anys d'aquesta responsabilitat. I pels volts de la Setmana Santa d'aquest any em van

comunicar si volia venir aquí.

Ens podria donar la seva opinió sobre el tema de la religió cristiana en l'època que vivim?

Hi ha uns nuclis de cristians que es prenen més seriosament les responsabilitats de les parròquies i això és molt positiu. Ara bé, a mi em preocupa que per molta gent quan busca la felicitat i el sentit de la vida no mira cap a l'església, cap a Jesucrist, perquè pensa que l'església no li podrà oferir aquesta felicitat o aquest sentit de la vida.

Potser no acabem d'ajudar a descobrir el que significa certament la fe en Jesucrist. Sempre és una proposta i s'accepta lliurement, però em preocupa que quan la gent vol ser feliç mira cap a altres direccions.

N'està content de l'afluència de fidels a la Parròquia de Granollers?

Jo estic content de la vida que hi ha a la Parròquia, és a dir, hi ha tot tipus de grups: joves, grans, responsables de la catequesi, el grup de Càrites, que és impressionant, persones que vénen a les celebracions, etc. L'important és que la gent vingui lliurement i s'hi trobi bé. Penso que hi ha vida, que l'hem de potenciar i jo m'he sentit ben acollit.

